

“पञ्चात्म्यजमाश्रितो रतिपतिर्देवस्य रत्नोत्पले ।
विभक्त्या सममैश्वर्यं धनुर्धनुं मौष्यान् वचन् पञ्च च ॥”
देशविशेषस्थलीनां स्थानविशेषे तस्याविभांवी यथा,—
“वाचि श्रीमाधुरीणां जनकजनपदस्थायिनीनां कटाक्षे दम्ते गौड़ाङ्गनानां सुललितजघने चोत्कल-
प्रेयसीनाम् । तैलङ्गीनां नितम्बे सजलचनरुचौ केरलीकेश-
पाशे काण्ठांटीनां कटौ च स्फुरति रतिपतिर्गर्जरीणां स्नेहः ॥”
इति साहित्यदर्पणम् ॥
रतिपाशकः, पुं, (रतेः पाश इव । ततः सार्थं कर्त्तुं) रतिबन्धविशेषः । यथा,—
“पीडयेद्दूरयुग्मेन कामुको यदि सुन्दरीम् । रतिपाशस्तथाख्यातः कामिनीनां सुखावहः ॥”
इति सरदोपिका ॥
रतिप्रियः, पुं, (रतेः प्रियः ।) कामदेवः । इति शब्दरत्नावली ॥ सुरतप्रियश्च । (स्त्री, शक्ति-
विशेषः । यथा, देवोभागवते । ७ । ३० । ६८ । “गोदावरीं त्रिसन्धा तु गङ्गाहारे रति-
प्रिया ॥”) रतिमदा, स्त्री, (रतेर्मदोऽस्याः ।) अक्षरसः । यथा,—
“सर्गानन्दा रतिमदाक्षरसः सुमदात्मजा ॥”
इति त्रिकाक्षशेषः ॥
रतिमन्दिरं, स्त्री, (रतेर्मन्दिरमिव ।) योगिनी । इति जटाधरः ॥ मैथुनयुग्मम् । यथा,—
“सञ्चारो रतिमन्दिरावधि सखीकर्णावधि याचुतं चैतः कान्तसमीहितवधि पदस्यासावधि प्रेक्षितम् ।
हास्यं चाधरपल्लवावधि महामानोऽपि मौनावधिः सख्यं चावधि नावधिः कुलसुवां प्रेम्णः परं केवलम् ॥”
इति रसमञ्जरी ॥
रतिमित्रः, पुं, (रतौ मित्रः सख्यं इव ।) रतिबन्ध-
विशेषः । तस्य लक्षणं यथा,—
“पातयेद्दूरयुग्मे च कामुकं यदि कामुकौ । रतिमित्रस्तथाख्यातः कामिनीनां सुखावहः ॥”
इति रतिमञ्जरी ॥
रतिरमणः, पुं, (रत्या रमणः ।) कामदेवः । इति त्रिकाक्षशेषः ॥
रतिरत्नं, स्त्री, (रतिं लज्जयतीति । लज्जि + अच् ।) निभुवनम् । इति हारावली । ५० ॥
रतिसत्त्वा, स्त्री, (रतौ सत्त्वा ।) निरङ्गीवा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ पिङ्गु श्राक इति भाषा ॥

रतिसुन्दरः, पुं, (रतौ सुन्दरः सुखावहः ।) रतिबन्धविशेषः । तस्य लक्षणं यथा,—
“नारीपदद्वयं कामी धारयेद्दृष्टये यदि । धृतकण्ठो रमेत् कामी बन्धः स्यादतिमुन्दरः ॥”
इति रतिमञ्जरी सरदोपिका च ॥
रतुः, स्त्री, (रतीयते इति । स्पर्शादर्थकं ऋत्-
सौत्रधातुः + “ऋतेरम् च ।” उणा० १ । ६४ । इति कूः । अम् च ।) देवन्दो । सत्यवाक् । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुखादित्तिः ॥
रतोद्दहः, पुं, (रतं उद्दहति प्रापयतीति । उत् + वङ् + अच् ।) कोकिलः । इति शब्दमाला ॥
रत्नं, स्त्री, (रमयति हर्षयतीति । रम् + णिच् + “रमेत् च ।” उणा० ३ । १४ । इति नः तकारचान्तादेशः ।) अश्रुजातिः । सुक्तादि । तत्पर्यायः । मणिः २ । इत्यमरः ॥ (यथा, कुमारः । ५ । ४५ ।
“न रत्नमन्विष्यति नृपते हि तत् ॥”) खजातिश्रेष्ठः । इति मेदिनी । (यथा, मार्कण्डेये । ८५ । ४५ ।
“स्त्रीरत्नमतिचाञ्चल्यो द्योतयन्ती दिग्प्रतिष्ठा ॥”) माणिक्यम् । वज्रम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ अथ रत्नोत्पत्तिकारणम् । यथा,—
सूत उवाच ।
“वज्रमि परीक्षां रत्नानां वली नामासुरोऽभवत् । इन्द्राद्या निर्जितास्तेन निर्जेतुं तेनैव शक्यते ॥
वरचाजेन पशुनां याचितः स सुरैर्नखे । वली ददौ स्वपशुतामसिस्त्रयो मखे हतः ॥
पशुवत्स विशेषेण स्तम्भे स्ववाक्याश्रयिनिहतः । वली लोकोपकाराय देवानां हितकाम्यया ॥
तस्य सत्त्वविशुद्धस्य सुविशुद्धेन कर्मणा । कायस्यावयवाः सर्वे रत्नबीजत्वमाययुः ॥
देवानामथ यक्षाणां सिद्धानां पवनाग्निनाम् । रत्नबीजमयं याहः सुमहानभवत्तदा ॥”
अथ तस्याकारस्थानानि यथा,—
“तेषां पततां वेगाहिमानेन विहायसा । यद्वत् पपात रत्नानां बीजं कचन किञ्चन ॥
महोद्दौ सरिति वा पर्वते काननेऽपि वा । तत्तदाकरतां यातं स्थानमाधियगौरवान् ॥
तेषु रत्नोविषयालयाधिभान्यवहानि च । प्रादुर्भवंति रत्नानि तथैव विगुणानि च ॥
वज्रसुक्ताश्रममथः सपद्मरागाः समरकताः प्रोक्ताः ।
अपि चेन्ननीलमखिववेदूयांस पुष्करागाश्च । कर्कतं सपुलकं रुधिराक्षसमन्वितं तथा स्फटिकम् ।
विद्रुममणिश्च यत्राहुर्हि संयजे तज्जैः ॥”
आकारवर्णौ प्रथमं गुणदोषौ तत्फलं परीक्षा च ।
सत्यश्च रत्नकुशलेर्विशेषं सर्वशस्त्राणाम् ॥ कुलक्षेपजघनानि यानि चोपहृतेऽहनि ।
दोषैस्तानुपयुज्यन्ते हीयन्ते गुणसम्पदा ॥ परीक्षापरिशुद्धानां रत्नानां पृथिवीधुजा ।

धारणं संग्रहो वापि कार्यः श्रियमभीक्ष्णता ॥ शास्त्रज्ञाः कुशलाश्चापि रत्नभाजः परीक्षकाः । त एव मुख्यमात्राया वेत्तारः परिकीर्त्तिताः ॥
इति गारुड ६८ अध्यायः ॥
विशेषरत्नपरीक्षा तत्तच्छब्दे द्रव्या ॥ चतुर्दश महारत्नानि यथा । रत्नश्लोचिनरयः तत्तनयः शशविन्दुचतुर्दशमहारत्नचक्रवर्त्त-
भवन् । चतुर्दश महान्ति रत्नानि यस्य सः । रत्नानि तु खजातिश्रेष्ठानि धर्मसंहितोक्तानि ।
“चक्रं रथो मणिः खड्गश्चर्म रत्नश्च पञ्चमम् । केतुर्निधिश्च सप्तैवमप्राणानि प्रचक्ष्यते ॥
भार्या पुरोहितश्चैव सेनानी रथकृष्ण यः । पत्न्या कलभश्चेति प्राणिनः सप्त कौर्त्तिताः ॥
चतुर्दशैतानि रत्नानि जन्तुर्वा चक्रवर्त्तिना-
मिति । इति विष्णुपुराणे ४ अंशे १२ अध्यायः तद्दीक्षा च ॥ (अथ रत्नस्य निवर्त्तिः ।
“धनाधिनी जनाः सर्वे रत्नमोऽस्मिन्नीय यत् । ततो रत्नमिति प्रोक्तं शब्दशास्त्रविशारदैः ॥
अथ रत्नस्य नामानि स्वरूपनिरूपणम् । यथा,—
“रत्नं स्त्रीवे मणिः पुंसि स्त्रियामपि निगद्यते । तत्तु पावागभिदोऽहं सुक्तादि च तदुच्यते ॥”
अथ रत्नानां निरूपणम् ।
“रत्नं गारुडतं पुष्करागो माणिक्यमेव च । इन्द्रनीलश्च गोमेदस्तथा वैदूर्यमिन्द्रपि ॥
मौक्तिकं विद्रुमश्चेति रत्नान्यक्तानि वै नव । रत्नं हीरा । गारुडतं पात्रा । माणिक्यं पद्म-
रागः । इन्द्रनीलः लीला ।
विष्णुधर्मोत्तरेऽपि नवरत्ननिरूपणम् । सुक्ताफलं हीरकश्च वैदूर्यं पद्मरागकम् । पुष्करागश्च गोमेदं नीलं गारुडतमन्तथा । प्रवालमुक्तान्येतानि महारत्नानि वै नव ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
रत्नकन्दलः, पुं, (रत्नानां कन्दलो नवाकुर इव ।) प्रवालम् । इति शब्दरत्नावली ॥
रत्नकूटः, पुं, (रत्नमयः कूटो शृङ्गमख्यः ।) पर्वत-
विशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥ (स्त्री, दीप-
विशेषः । यथा, कथासरीत्सागरे । २६ । ३ ।
“अस्ति दीपवरं मध्ये रत्नकूटाख्यमसुधेः ।
स्ततः प्रतिष्ठस्तवास्ते भगवान् हरिरखिना ॥”) रत्नगर्भः, पुं, (रत्नानि गर्भे लज्जयन्त्या अधिकारे ऽस्य ।) कुबेरः । इति त्रिकाक्षशेषः । (रत्नानि-
गर्भेऽस्य ।) सप्तदः । इति राजनिर्घण्टः ॥
रत्नगर्भा, स्त्री, (रत्नानि गर्भे मध्येऽस्याः ।) पृथिवी । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३ । उपचारात् गुणवत्पुत्रवती च ॥
रत्नदीपः, स्त्री, (रत्ननिर्मितं दीपम् । श्राकपाथिववत् समासः ।) रत्ननिर्मितस्थानम् । यथा,—
“सिंहस्तन्वाधिसंरूपं नानालङ्कारभूषिताम् । चतुर्भुजां महादेवीं नागयज्ञोपवीतनीम् ॥
शक्रचक्रधनुर्बाणलोचनत्रितयान्विताम् । रत्नवस्त्रपरीधानां बालार्कसदृशीतनूम् ॥